

JAKNAĆ (1) *vb pf*

inf jąknąć.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. jąkać.

Bąknąć, pisać:

*Zwrot: »jąknąć nie śmieć« = nie mieć odwagi otworzyć ust: Ne mutire quidem audent, I jąknąć/
gęby otworzyć nie śmieją. Mącz 239d.*

Formacje współrdzenne cf JAKAĆ.

LW